

Megjelenik ez a lap hetenkint kétszer.
Kedden és Pénteken.

Á r a :
Egész évre . . 6 ft. — kr.
Félévre . . . 3 ft. — kr.
Negyedévre . . 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői és kiadói szállás:
Kenyeres Adolf ügyvédi
irodája, Nagypiaczon.

NE MÉRRE.

Politikai, közgazdasági és társadalmi lap.

Hirdetési díj:

3 hasábos garmond sorért, vagy annak helyéért 4 kr. — (1—10 sornyi hirdetés ára mindig 40 kr.) — Bélyegdíj minden ígatáskor 30 kr. — Nagyobb hirdetéseknek alkuszertnek a szerkesztőségben és Römer és Kammer nyomdájában.

Ó és ifju szászok.

Az elnevezés újabb keletű ugyan, de a két pártot, melyeket jelöl, már a történelemben meg tudjuk különböztetni. Mintha egészen külön egyénekben testesültek volna meg ezen faj jó és rossz tulajdonai.

Azok, a kiknek hűségükért, hazafiságukért saját czimerét adta jutalmul Mátyás király. — azok az ifju szászok ősei voltak. De a kik János király végnapjait annyira megkeserítették hűségükkel; a kiknek oly jellemzőleg mondá a szónoklásukat megunt fejedelem, hogy: „Rég tudjuk már, hogy kegyelmeteknek hosszú a nyelvök, kurta a hűségök”, — azok az ó szászok elődei.

Az ifju szászok várakat építettek haddan, hogy megvédjék magokat és hozzájuk menekülő honfitársaikat külső ellenségtől. Az ó szászoknak az volt főczéljuk váraik építésénél, hogy a magyart kizárják területekről.

Az ó szászokat törvényerővel akarták Mária Terézia alatt vendégszeretetre kényszeríteni a magyar földön szükleklőséget tenni nem tudó magyarok. Az ifju szászok velünk együtt áldozták életüket és vérüket a megtámadott trónért.

Az ó szászok 1848-ban ellenünk lázították az oláhokat és fekete gyűlölség magvait ültették fiaik lelkébe. Az ifju szászok sorainkban küzdöttek; hűvek voltak az utolsó elbukásig; és a sötét napokban a zsarnok hatalom embertelen boszuján kívül saját véreik gúnyját és üldözését is nagy lélekkel kiállották; a haza és szabadság szent ügyét meg nem tagadták soha.

Az ó szászok egyszerre otthon érezték magokat akár Bach, akár Schmerling rendszerében; csak az alkotmányos magyar kormány ellen van eltelve lelkök engesztelhetetlen gyűlölettel. Az ifju szászok nem árulták el senkinek a haza jogát és velünk együtt éljeneztek a visszanyert magyar alkotmány felett.

Ó szászok azok, a kik lépten-nyomon dicsekednek, hogy nekik köszöni Erdély minden műveltségét; tényleg pedig elzárják iskoláikat, titokban üzik mesterségeiket más nemzetek fiait előtt. Az ifju szászoknak pedig mi épen annyit köszönünk, mint egyik gyémánt a másiknak: a kölesönös és őszinte érintkezésben fejlesztettük egymást. Mi tanultunk tőlök szelid modort, rendtartást; ők tanultak tőlünk erélyt és szabadságszeretet.

Ez a két párt küzd a szász föld politikai életében már rég idő óta; s a nép, mint hajlítható elem, a győztes céljait öntudatlanul segítette elő.

Most is a szász egyetemen ez a két párt élesen áll szembe. Az öregek győzelmétől sem félnének, mert hazánknak komoly bajt az sem okozhatna; de sajnálnók, mert az által Magyarországnak egy jó népe lenne az elégedetlenség martalékjává.

Hanem örülnék lelkünkben, hogy az ifjak vannak többségben. Teljes győzelmet kívánunk nekik, hogy mentsék föl a szász földet a nyugzó külvilágtól és szabad erőben kelljenek versenyre a közhaza szolgálataiban.

Mi megköveteljük ugyan, hogy egyen-

jogu polgároknak tekintessünk a szász földön; de örömet fogjuk szász atyánktait látni közügyeink élén, ha becsületes versenyben, és nem kiváltság és nem fufangosság által vivják ki ez első helyet.

Mi megtisztelve érezzük magunkat, midőn ilyenek lobogóit követhetjük.

A zsidók már emancipálva vannak az elnyomó törvények alól; emancipálni kell a szászokat is a sokkal inkább megrontó kiváltságos helyzetből: s meglátja mindenki, hogy ennél jobb népe nem lesz e hazának.

A többségre jutott ifju szászok éljenek!

Felszólalás, illetőleg óvás a volt székely huszár családok lóbeszerzési pénzalapja tárgyában.

(Folytatás és vége.)

Minket nemcsak hogy nem kérdezek: hát nektek nincs-e valami jogos sérelmetek 48 előtről, anyai nyomtatás után nincs-e valami jogos igényetek? Nem, Minket mintha millionerek volnánk, csak fizettetnek — s ha még csak ennyiből állana: a mór megtette a maga szolgálatát, elmehet; de elveszik tulajdonunkat, a fourage kasszát, a helyett hogy vissza adnák, és épen elveszi a magyar kormány, a mit minden eddigi kormányok eddig megkíméltek. Azt állítják a mi kedves követeink, felvilágosítás után — kik közül egy sem volt a székely huszár család tagja, s így szava sem lett volna hozzá — hogy azon pénzösszeg, a mit mi saját zsebünkben raktunk össze és használtunk, vissza adhatatlan és feloszthatatlan; azaz: mi kiskoruk vagyunk annak felosztására, vagy célszerű használására. Főbe vernők egymást érte, ergo el kell venni s közzé kell adni, még pedig olyanra, hol a volt urbéresék és volt kiváltságos osztály gyermekei egyformán részesedjenek azon vagydon haszonélvezetében. Tehát mi segítettük s segítjük ma is saját zsebünkben közadózás útján az ők igényeiket kielégíteni, minden haszon reménye nélkül; azután elveszik a mi alapítóinkat, s azt is felosztják mindnyájunk között egyforma jogélvezettel. Nézetünk szerint ezen az uton a mennyi kiegészítő bank, a mennyi jótékony czélú intézet van a magyar hazában, mindenik alapítóikét el lehet venni és a tulajdonosokat ahoz való jogaiktól megfosztani. — És ebben az egész ügyben leginkább a fáj, hogy miután ezen pénzösszeg Háromszék központi bizottmányához van leküldve gondozás végett, és az a bizottmány, ámbár más formában, nagyobb részint a 48 előtti kiváltságosok, vagy azok utódaiból áll, kik a régi időben is mindig arról gédelgettek, hogy munkások lesznek a mi felzabadulhatóságunkban, — ott a méltóságos gróf fő királybíró ur jobb és bal keze felől a zöld asztal mellett, végig nemcsak hogy nem akadt egy ember — kivéve Gyárfás Imre urat — ki ügyünk mellett felszólaljon: hanem még azt a tényt követték el, miszerint jegyzőkönyvbe vezették, hogy a tulajdonosok önként felajánlták közzéadásra és annak következtében jegyzőkönyvileg köszönetet szavaznak.

Igaz, hogy az ő felsége eleibe, megerősítés végett, tett felterjesztésben el van ősmerve ahoz való jogunk, de csak úgy, hogy Háromszéken felállítandó iskola javára tartozunk adni; igaz, hogy a bizottmány is elismerte ahoz való jogunkat, midőn önkéntesen elajándékozhattuk; de halljuk csak Deák Ferencz nagy hazánk fia mit mond az ilyen joghoz, 1866-ban a képviselőház február XXIX. ülésében:

„A jog, mely nem érvényesíthető, aligha többet ér az üres szónál, s nem hiszem, hogy sok ember találkoznék, a ki beérje azzal, hogy valamely lényeges jogát elismerték, de tetteleg azzal élni nem engedik. A kit elzárta, nem sokat nyer vele, hogy szabadságához jogát elismerik, de szabadon nem eresztik. A kit vagyontól megfosztottak, aligha meg fog nyugodni, ha jogát azon vagydonhoz elismerik, de tulajdonát vissza nem adják. A jognak előismerése által csak az ok vagy ürügy van elhárítva, melynél fogva a tetteleg életbeléptetés meggátoltatott, de nincs

megszüntetve a joggal viszonyos kötelezettség, mely az előismerés után még erősebb.

Ennél fogva a következő óvásunkat adjuk közre: Méltóságos gróf, Főkirálybíró ur!

„A háromszéki képviselő bizottmánynak jelen év sept. 6-ról a miniszteriumhoz tett azon felterjesztése, hogy a volt székely huszár családok a ló beszerzési pénztől önként lemondottak, nem áll, mert azok arról soha le nem mondtak; arra hivatalosan fel sem voltak a képviselő bizottmány által szólítva; ezen tárgy az összehívó körlevélben nem említett meg, s azon gyűlésben, ha egy egyén, csernátoni pap Vitályos György úgy nyilatkozott, hogy ő megnyugszik azon, ha ezen pénz közzéadásra fordítatik, ezen nyilatkozatát csak is egyénileg tehette; arra a huszár családok által megbizva nem volt, és így a képviselő bizottmány tévesen tette azon felterjesztést, hogy a huszár családok önként lemondottak ezen ló beszerzési pénz tulajdonokról.

Ennélfogva tisztelettel kérjük a mtgs gróf, fő királybíró urat, méltóztasson a következő óvásunkat a képviselő bizottmány eleibe terjesztetni:

„Mi aláírtak, a volt székelyhuszár ezred ezredesi 1-ső századához tartozó családok, a ló beszerzési pénz tulajdonunkról nem mondtunk le; e tárgyban felsőbb helyen viszontkérelmezni fogunk, s míg véglegesen ezen ügy el nem intéztetik, addig ezen pénznek bár mi czélra fordításáról senki ne rendelkezzeék.

Kelt S.-Gidófalván, decz. 10-én.

(Aláírva ötven név.)

Szász nemzeti egyetem.

N.-Szeben, január 14.

Tehát sikerült valahára többségre jutni a szász nemzeti egyetemen azon pártnak, a mely éveken át minden gyalázzal illetetett, sárba tiportatott az ellenfél által; a melynek törekvéseit oly gőgösen nézték le, mintha homlokára lett volna írva, hogy sikertelenül fog küzdeni mindörökké!

Elhatározó mérkőzés a törvényhatóság-rendezési 9-es bizottság választásánál történt, a mely is egészen az ifju szászok programja szerint történt ki. A győztes párt figyelemmel volt a nemzetiségekre, midőn beválasztott egy magyart, dr. Lészait, és két román, Bologát és Macellariu Ilyést; nem felejtkezett meg az ellenpárttól sem, beválasztván soraiból Wittstock Henriket és b. Bedeus Józsefet. Ifju szászok közül Wächter, Klockner, dr. Kein és dr. Lindner jutottak be. Megalakuláskor elnökké Wächter, előadóvá dr. Klein választottak. A két ó szász gondolkodási időt kért péntekig, hogy elvállalja-e vagy nem a tagságot. A bizottmány nem vár rájuk, hanem megkezdi működéseit. Az ó szászok le vannak hangolva, de tendenciájuk mind a mellett kilátszik. A mai gyűlésre 19 tag aláírásával egy nyilatkozatot adtak be, melynek hangja szokatlanul mérsékelt ugyan, de tartalma a régi nótát fújja: hogy az egyetem törvényhozási joga a szász földet illetőleg tartassék fenn, s király és országgyűlés csak második tényezőnek tekintessenek.

Ezek a jó urak csak nem jönnek ki a nagyhatalomsági ábrándból. Csak az a hítja már, hogy követet választassanak nagy gyorsan a londoni konferenciára, nehogy Szászország fő-fő érdekei csorbát szenvedjenek a pontuskérdésnél.

No de könnyű most tréfálni, mert mieinké a hatalom. Adja isten, hogy úgy használhassák, hogy ne csak a szász föld, de az egész haza meg legyen elégedve működésükkal. —b.—ch.

Törvényjavaslat

a Királyföldön 1848-ig tetteleg fennállott urbéri, és ezzel rokon birtokviszonyok rendezéséről.

1. §. A történeti adatok, az erdélyi részek törvényei és jogerejü ítéletek szerint a Királyföld természetével megegyeztethető nem lévén, hogy ott 1848 előtt hűbéri viszonyok és kötelességek legyenek: Talmács- és Szelistye-fiókszékek községei, ugy a Törösvárhoz tartozó községek a Királyföldön

levő más szabad honpolgárokkal e törvény-nél fogva egyenlő joguaknak nyilvánítatnak.

2. §. A tetteleg 1848-ig fenállott urbéri kapcsolatok minden maradványai a Királyföldön megszüntetnek; ennél fogva a szász VII. birákhoz és Brassóvároshoz ily urbéri viszonyban állott községeknek belső telkeik, mezeik, folyók, erdek s egész határaik területei teljes tulajdonukba ezennel vissza és a kisebb királyi hazonvételek a földesuri jogok kizárásával maguk a községek birtokába adatnak.

3. §. Az 1854. jun. 21-én kelt urbéri nyiltparancs, valamint az annak alapján kiadott miniszteri rendeletek a Királyföld lakóira ki nem terjednek.

4. §. A mennyiben a szász VII. birák és Brassóvárosa a földesuri hatóság bevitelével kezelt községekben, s azok határain allodialis erdőket, földeket és kaszálókat alakítottak, ezek a községeknek szintén visszaadatnak.

5. §. A bel- és igazság-ügyminiszterium megbizatnak avval, hogy a revindicált havasok, azoknak a kir. kincstár által megterített időközbeni hasznuk, valamint az urbéri kapcsolat tartama alatt Brassóvárosa és a VII. birák által elvett haszonvételek elszámolásai és megosztása iránt, a felek kihallgatásával, s minden ide vonatkozó adatoknak beható megvizsgálása után, köz-igazgatási uton intézkedjenek.

(Ezen törvényjavaslatot a kolozsvári ügyvédegyület indokolt fölterjesztés mellett ajánlotta az igazságügyminiszter figyelmébe. Szerk.)

V i d é k.

A bereczki tekintetes tanácsnak következő szép eljárásáról értesültünk:

Múlt év végén egy Encsika György nevezetű hosszufalusi gazda Moldovából jöve Bereczk városában letartóztatott és fogságba tetetett. Miután több napokig fogva tartatott, megtudta, hogy bereczki lakos Rente Juon azzal vádolta, hogy az ő kezén lévő ló tőle, Renteztől, lopatott volna el.

A bereczki tekintetes tanács meghagyta káros Rente Juonnak, hogy tulajdoni jogát hét tanu által bizonyítsa be. Rente hat tanu hozott is, de azok mindenike másként bizonyított. Erre az említett tanács felszólította vádolt Encsika Györgyöt, hogy ő is bizonyítson hét tanuval, de azért szabadon nem bocsátotta, hogy bizonyosságait felkeresse, és így kénytelen volt Hosszufaluban lakó testvérét írásban felszólítani, hogy jelenjen meg a szükséges tanukkal. Ez el is

jött nyolcz tanuval, a kik között a kérdéses ló előbbi tulajdonosa is volt, és ezek öt napi bereczkbeni várakozásuk után, kihallgatáshoz jutván, mindegyike egyhangulag bizonyította, miszerint a kérdéses ló, a mely Renteztől, állítása szerint, 1870-ben a prázsmári vásár alkalmával lopatott el, már három éve hogy az Encsika tulajdona.

A bereczki tekintetes tanács mindezen bizonyítások és annak daczára, hogy a Rente lóva mén, az Encsikáé pedig paripa volt, a kérdéses lovat Rentezének kiadta. Encsika Györgyöt pedig csak 14 napi fogság után bocsátotta szabadon.

Encsikának a bereczki tanács ezen tréfája, a szakértőkre tett költségével együtt, a kik azért hívattak meg, hogy derítsék föl, vajjon a kérdéses ló mén-e vagy paripa, 207 ft 30 kr. költségébe és kárába került.

Eltekintve attól, hogy a bereczki tekintetes tanács nem volt illetékes egy ilyen ügyet tárgyalni, meg nem foghatjuk, hogy melyik törvény értelmében kívánta a hét tanu általi bizonyítást. Ily neme a bizonyításnak még a Mozes, vagy Mohamed törvénykönyvében sem fordul elő. De azt még kevésbé lehet érteni, hogy miért adta ki az Encsika paripáját Rentezének, annak mén lóva helyett.

Reméljük a felsőbbség a körmire fog nézni a bereczki tekintetes tanácsnak, hogy eféle törvényellenes dolgot többet el ne kövessen. *)

Erzsébetváros, jan. 12. A „Nemere“ czimű lap idei 1. és 2. számában két rövid közlemény jelent meg Felső-Fehérmegye 15—17-dik decemberben lefolyt évnegyedes bizottmányi gyüleésiről, melyeket röviden egybevonva — az igazság érdekében fehiva érezzük magunkat, némileg helyreigazítani.

Azon tételre, „hogy a személyeskedés napi renden volt“ — bevalljuk, hogy a legkíméletlenebb uton hurezoltatott zoldasztalra tisztviselőink jobbainak mocskotalan neve, vádoltatva alap-talanul hivatali visszaéléssel, sikkasztással, csalással, hivatali képtelenséggel s több hason sértő kitételekkel, melyek tárgyalása vagy elvetése felett minden áron szavaztatni akart az indítványozó a nagy számmal behozott irástudatlan s nyelvet nem értő román bizottmányi tagok segítségével, hogy a képzelt számi többséget feltüntethesse; de az egybeforrt értelmiség s a főispán közvetítést kísérő eljárása miatt, a tervelt botrány egészen nem sikerülhetett; mert korán leszorított halom indítványával a tárgyalásról, mi ellen minden tárgynál óvásokat jelentett.

A több lovagiatlan indítványok s kérelmek közül, azok jellemzéséül csak egyet kívánok, a többit mellőzve, feltüntetni, melyeket ezen ismeretes férfiú részint írásban, részint élő szóval tett; — egy megyei főbb tisztviselőnk **hivatalos képessége felett** minden áron szavazást erőszakolván, hogy szavazatsegítőnek behozatott irástudatlan és nyelvet nem értő pártfelei képtelen bírálata által compromittáltak, (holott nyiltan szemébe mondták, hogy legelső sorban **magá a vádító képtelen**, egy oly tisztviselő

*) A fentebbi eset felől Encsika Györgynek a magas igazságügyi miniszteriumhoz felterjesztett folyamodásából értesültünk. Szerk.

képességét felfogni s megbírálni.) de ezen ezélja is, mint sok más, hosszas zajos vita után, meghiusult; s mondhatni semmi vivmányt, szemben az egybeforrt értelmiséggel, kivívni nem tudott.

A „Gazetta“ m. év 98. számában megjelent felszólaló, valószínűen önmagára reá illőnek találta a „nyers tömeg kitétel“; ez okon ajánlta a „Telegr. Romanu“ m. é. 100. számában megjelent, ez ügyre találóan vonatkozó közlemény áttanulmányozását; melybeo indokoltan megróvják, mint névtelen tudósítója azt nem értette, miszerint egy túl heveskedő hirre jutott egyén, fennhangon távolról neki ment egy bizottmányi tagnak — ellenkező nézete nyilvánításáért — eme nemes uri fenyegetéssel: „d . . . ó teremtetted, ez már sok — ezt tovább nem tűröm, majd kiinn számolunk;“ vagy hihetőleg ugyanazon híres férfinak biztatására, mint hozzá tartozó, a gyűlés elosztatása után, az utczán, többek jelenlétében, egy magán szállására siető tisztviselőt, utána sietve, hátulról majd észrevétlenül, jobb vállát kezével megérintette, vagy ha ugy tetszik, kissé vállát megütötte, egy még nagyon de nagyon fiatal, sok év óta itt meg nem fordult s csaknem ösmeretlen egyén, ki ez utczai botrány miatt bíróság előtt áll; de miután ezen önmagáról megfeledező egyén nem bizottmányi tag, miat magán sérelem nem tartozik épen a gyűlés botrányaihoz, hanem ha így haladunk, sokat megérhetünk —

Végül határozottan visszautasítjuk azon valótlan feltevést, miszerint „Felső-Fehérmegye értelmisége, két magán ember magán érdekei szerint lenne két pártra szakadva“; magán ügyhöz semmi közünk, de ha a közérdek, alkotmányos élet, s a megye rég óhajtott belbékéjeért, egy közszépra, kebelünkbelől mihamarább a gázt kiirtani, az igazságot kideríteni egy lobogó alatt többben egy sorban hurezolunk, ez nem magán egyénért való pártalakulás, hanem „a valódi értelmiség legszebb egyetértésére mutat.“

Altalános óhajtasunk, hogy a legerélyesb s szigoru intézkedések alkalmaztassanak a magas kormány által, a hözbotrány idézője ellen.

Az alkotmányos eszmékért küzdő értelmiség régi vágya, hogy megyénk küzdesterén már valahára isten szép adománya, a szellemi képesség, annak biztos felvirágzására s a közművelődés terjesztésére hasznosíttassék. Egy bizottsági tag. *)

Egy nem egészen világos dolog.

Ügyvédi minőségemben fel voltam szólítva valami bolonyai szegény emberek

*) A merészebb kitételeket kihuzva, közöljük ezen levél tárgyilagosa részét. Egyuttal előre is figyelmeztetünk akárkit a ki netán czáfolatot küldene be ezen közleményre, hogy a „Nemere“ szolgál minden közügynek; de saját méltóságát megőrizni szándékozik a személyeskedésektől. A mostani levél írójától illy ért lelkesülő közleményeket szivesen veszünk. Szerk.

T Á R C Z A.

Az én gyermekkori jó barátom.

(Folytatás.)

1836-ban egy elhalt Orosz nevezetű földműves oláh embernek nagykoru gyermekei nem tudván egy más között megosztolni, árverezték hagyatékát. A hagyatékban volt három tehén is. Az atyám véletlenül odakerül az árverezéshez és a három tehenet megveszi. A mikor haza akarják a teheneket hajtani, egy alig öt-hat éves fiucska, kit addig észre sem vett senki, sirva fut a tehenek után, és azoktól nem akar semmi áron megválni. Az atyám kérde hogy mit akar. Ő oda megyen, a hova a Virág, Bingyó meg a Szilaj. A gyermektől nem lehetvén kivenni, hogy milyen összeköttetésben áll a tehenekkel, az atyám a nagykoru örökösökhöz fordult és kérdezte, hogy mi történt evvel a bohó gyermekkel, hogy minden áron a tehenekkel akar menni? A nagykoru örökösök erre elbeszéltek, hogy a meghalt öreg korában újból házassult, de felesége elhagyta és hogy ez a gyermek ebből a házasságból származék; ők nem élvén e házánál, Jancsi — így hívták a fiucska — a teheneket jobban ismeri mint őket. A mint később tapasztaltam, inkább a nagyok részéről való testvériszeretet, — mint az ösmeretség hiánya volt oka, hogy Jancsi inkább ragasz-

kodott a tehenekhez. Az atyámnak megesett szíve a szegény gyermekben. Mit csináljunk evvel a nyomorult árvával? tudakozódék az örökösöktől. Ezek egy darabig bölesen értekeztek, míg végre egyik megszólalt: „Adjon az ur a fiucskaért is valamit és vigye el azt is. Az atyám tudja isten mit gondolt, de ugy látszik, akkor már elhatározta, hogy Jancsit magához vegye. Mit kértek a fiúért? Talán hat schein forint nem lesz sok érte, felett az előbbi örökös. Itt van a hat forint; s ki fizette a fiucska árát. Szegény Jancsi, ő olesó áron kelt el, pedig drága gyöngy volt ez a fiu az élet szemétdombján, de hisz kára nem volt benne; jó hogy a ki megvette, ember volt.

Haza hozták Jancsit; mint hallottam, megmosdatták, megfésülték, felöltöztették s. a. t. Én az első évekre, míg Jancsi kázunknál volt, nem emlékezem, de a mennyire emlékezőtehetségem a múltra vissza terjed, tudom, hogy volt egy fiucska, ki a konyhán evett a többi cseléddel és a kinek kedvéért én is evett a többi cseléddel, ha felébredtem, első gondom volt Jancsi után tudakozódni, és ha estve elaludtam, Jancsi mellett aludtam el.

Nagyobb koromban reggel felültem Jancsival a szekérre; kimentünk a mezőre; ő tüzet rakott; gondoskodott az ebédéről; megtanított, hogy kell fogni az ekeszarvát, a villát és gereblyét; a gazdaság terén, mit ő atyámtól éles eszével hirtelen elsajátított, min-

denben oktatott. Szüleim tudták, hogy Jancsi szeret és jobban ügyel reám, mint saját szemére; bár-hova elbocsátottak vele.

A mikor a collegiumban voltam, tudtam hogy Jancsi engem alkonyatkor a munka végeztével megkeres. Enyém volt az egrestől, cseresznyétől kezdve a barack és szőlőig minden első érett gyümölcs, mert Jancsinak perge kalap karimája sohsem volt üres, mikor ő hozzám jött. Leültünk ketten a ládámra; ölembe vettem a kalapot és szedegettem belőle. Ha kínáltam Jancsit: no egyél te is, azt mondotta: ó, ő már nagyon sokat evett, ott volt a tövén, pedig tudom, hogy megsem izlelte, mert a volt az első, a mi érett volt; csak ő tudta, melyik ág hegyéről szedte. Azután beszélgettünk; mondotta: Ugy-e lelkem bajos a tanulás? No annak is meg kell lenni, aztán tudom én hogy nem tanul nehezen. Annál jobban fog esni a feria; akkor megint megyünk a mezőre, addig a király-körtve is javában megéri, no de most már megyek, mert itatnom kell; aztán vetek a marhák alá és lefekszem; rgegel megyünk a Lombrá kaszálni; megnézem — ott a szélben vannak cseresznye fák — ha érne már. No isten áldja meg; ha lehet, holnap estve megint eljövök. Elment Jancsi; én busan néztem utána; ő is párszor vissza nézett, és a szegleten el-tűnt. Mindketten óhajtottuk a feriat.

(Folytatása következik.)

által, hogy a rendőrségnél, a hova meghívási jegyet kaptak, folyó hó 19-dikén jelennek meg velök. A rendőrségnél annyit vettem észre, hogy a Bolonyában felállítandó iskolát illetőleg hallgattatnak ki az ezen iskoláért folyamodók. A kérdések pontjai körülbelül a következők voltak: tudja e, hogy mi volt azon kérelemnek tartalma, a melyet alá irt, és azt saját kezűleg tette e oda, — tudja e, hogy ha az iskola felállítatik, a jelen adóhoz még annak 5% kell fizetni. Hány gyermeke van és mely iskolákban taníttatja? Hogy ez a kihallgatás mi célból történik, nem tudom meg magyarázni, de előttem minden esetre homályos historiának látszik.

Várom a végét.

Szerk.

Külföld.

A legújabb tudósítások igen kedvezőtlenek a francziákra nézve. Páris felmentésének reménye ez uttal is meghiusult: Chanzy megveretett. A poroszok bombázása is mind több sikert ígér s azt olvassuk, hogy Vilmos király elhatározta nem kimélni sem a lakházakat sem a nagy műbecsessel bíró épületeket. Az ilyen hírt könnyen el is hisszük ő felségéről.

A párisiak is készülődnek egy elhatározó kitörést tenni.

Legújabb vélemények szerint a poroszok Páris bevétele után nem fogják folytatni a harcot; hanem arról a diadalról, hogy a francia fővárosba bevonuljanak, — se hogy sem akarnak lemondani.

Azon távirati jelentésünket, hogy a francia kormány meg van szorulva pénz dolgában, — újabb hírek is erősítik.

Néhány jellemző tudósítást itt alább vesznek olvasóink.

Jaubert vicomte, Lajos Fülöp miniszterének fia, meghalt azon barbár bánásmód következtében, melyben a poroszok részesítették. Nemrég ugyanis Le Manstól 12 kilométernyire eső kastélyában poroszok lepték meg, s midőn csaknem ugyanakkor értésére esett, hogy a szomszéd falu lelkészét az ellenség főbe lövéssel fenyegeti, ha a falura kivetett sarcsot elő nem teremti, oda sietett, hogy a lelkészért tegyen valamit; megérkezve azonban ő is elfogatott s három napig fogságban tartatott; ez idő alatt kétszer hallgatták ki s fenyegették főbelövésével, végre neje könyörgésére szabadon bocsátották, de a porosz katonák annyira összeverték puskatusaikkal, hogy néhány nap múlva meghalt.

A porosznak sem fenékiig tejfel. Münchenből írják, hogy eddig ötvennégy képviselő van a szerződés ellen; ha ezen adat alappal bír s ha az utolsó pillanatban nem pártol át a szerződés elfogadását ellenző képviselők közül egynehány a tulsó táborba, akkor a szövetségi szerződéseket a bajor kamara elveti.

A newyorki németek legközelebb egy látogatott népgyűlésben a jelenlegi háború folytatása ellen nyilatkoztak, mert a jelenlegi háború az absolutistikus militarismus háborúja, a német nép akarata ellenére, a franciaországi népszabadság és a köztársaság ellen. A népgyűlés határozata betérjesztetett Németország törvényhozó testületeihez.

Angol lapok írják. A kedvező idő következtében a németek mindinkább közelednek az erődök alá s a sereg nyomában levő német kereskedők nagy mennyiségű barmot s élelmiszert tartanak készen Páris kapitulációjának esetére. A makacs párisiak drágán fizetik meg az első beafsticket s megtöltik a becsületes német kereskedők zsebéit. Rameau versaillesi polgármester szabadon bocsátatott, miután 50,000 franc sarcsot fizetett a városért.

Megemlítésre méltó, hogy Versaillesban már régebben készen tartanak Páris számára egy német kormányzót, ki a kapituláció után legott megkezdendi működését.

Vilmos király és új alattvalói. Rheimsből tizenöt fiatal ember szökést kísérelt meg, hogy mint önkénytesek a francia hadseregbe álljanak, tervök azonban elárultatván mindnyájan elfogattak és megveszszóztettek a poroszok által, kik, hogy minden átszökést lehetetlené tegyenek, 1000 franc biztosíték letételét követelik mindazoktól, kik Elsass és Lotharingiából más departementokba át akarnak bármilyen ügyben menni. Tény ugyanis, hogy mióta a németek e két tartományt megszállva tartják, összesen tizenkétezer ember ment át a francia hadseregbe; az illetők gyakran roppant kerülésekkel a Syájeczon keresztül, éhen, szomjan s néha meztláb szöknek hazájok védelmére.

Legujabb.

Brüssel, jan. 15. Joinville fhg Nantesban elfogatott s St. Malóra vitetett, hol hajóra szállítottatott. — A „Journ. de Havre“ mondja: Chanzy legyőzetésének következménye Bourbaki visszavonulása, ki most minden oldalról fenyegetve van. Chanzy nyugotfelé vissza vonul s Alençon, Caen és Havret fedezet nélkül hagyja.

Brüssel, jan. 15. Az „Indép. belg.“-nak egy léggömbön érkezett párisi levél f. hó 10-ről jelenti: A bombázás kezdete óta Auteil, Baurigard és Grenelle 35 halottat s ennél nagyobb számú sebesülteket számlál. Trochu tbk a porosz királyhoz óvást intézett a bombázási barbarismus ellen. Ducrot tbk súlyosan megbetegedett s a parancsnokságot Vinoy adta át. A nép magatartása rendületlen.

Bécs, jan. 15. Páris keleti oldaláról tábori póstai levelek jelentik: A francziák Sosty és Noisy között új földműveket hánytak s positióikat Dr ney mellett szaporították. Manteuffel tbk. f. hó 10-én Versailles lon haladt át.

Brüssel, jan. 15. Az „Etoile belge“ levelezője jelenti Bapaumból f. hó 14-ről: Faidherbe tbk naponként erősítéseket nyer. Calaisba Cherbourgban szervezett csapatokat várnak, melyek az előre nyomuló északi sereggel egyesülnének. Faidherbe Albertben táboroz; a jobbszárny Paulze hadosztálya felé hajlik, a balszárny Farr osztálya felé. Rubin tbk Bapaumban marad.

Berlin, jan. 15. Versaillesból jelentik 14-ről: Mult éjjel Párisból heves kitörések tetettek Lebourget, Drancy, Meudon és Clamart ellen, melyek azonban győzelmesen visszaverettek. Egyes helyeken az ellenség visszavonulása menekülésnek látszott.

Bordeaux, jan. 15. Bourbaki tbk jelenti, hogy még mindig előre halad, portyázói Vesoult és Luret megszállották.

Bordeaux, jan. 15. Peronne parancsnoka, minthogy a várat ellenállás megkísérlése nélkül adta át, hadi törvényszék elé állíttatott.

Brüssel, jan. 15. A Maas-vidéken a bekövetkező események folytán a francia határookra 5000 főnyi belga csapatok összpontosítottak.

Flórenz, jan. 15. A hirlapok felszólalnak Páris bombázása ellen s a háború beszüntetése céljából közvetítést követelnek.

London, jan. 15. Az „Observer“ jelenti: Tegnap estig semmi tudósítás nem érkezett Favre elutazását illetőleg. A bordeauxi kormány nem tartja magát feljogosítva, hogy más képviselőt küldjön. Tekintve a keleti kérdés gyors megoldásának fontosságát, a conferentia ismét elnapolása lehetetlen.

A „Nemere“ eredeti táviratai.

Feladatott Pesten 19-én délben 12 órakor.
Érkezett délután 1 óra 2 perczkor.

Londoni conferentzia formálások bevégezése után, a francia képviselőt várandó, huszonnegyedikéig elnapolta magát. Tegnap a hadsereg hódolt a porosz királynak mint császárjának — a bajorok is részt vettek. A csatatérről nevezetesebb tudósítások hiányzanak.

V e g y e s.

(Karagyorgyevics) herceget és vádolt társait Trifkovicot és Stankovicot az első bíróság fölmentette volt az Obrenovics Mihály szerb fejedelem

elleni gyilkosság bűnrészessége vádja alól. A pesti királyi tábla azonban megváltoztatta az ítéletet, kimondván mindhármukra a bűnöst, s a herceget 8, két társát 4-4 évi fogságra ítélvén. Még azonban bevárando a legfőbb törvényszék ítélete.

— Kossuth Lajos az önéletrajzokról. A „Magyar Ujság“ jan. 8-ki száma „Magánvallomások“ czimű cikksorozatát kezd Kossuth Lajostól, melyben egyebek közt a következő igen szép és nemes fejtegetés foglaltatik: „Hogy az én emlékirataim nem megvetendő világot vehetnének hazánk történelmének egy igen érdekes szakára, azt elismerem. Azt pedig tudom, hogy az adatok, melyekben nem szükkölködöm, itt-ott nagyon furcsa fényt vehetnének némely hírneves reputációkra, s nem egy emlékirati lapot, nem egy „historiát“ a fabulák országába relegálnának. Hanem úgy érzem, hogy nem igen lehetne azon közügyekről, melyekben részt vettem szólnom, anélkül, hogy itt-ott magamról is szóllanék. Én pedig — vegyék bár az unszolók hibáinak, nem tehetek róla — egy nemével a legyőzhetlen undornak viseltetem az autobiographiák iránt, mert lélektani okoknál fogva meg vagyok győződve, hogy aki saját „viselt dolgainak“ megörökítése végett veszen tollat kezébe, akarva nem akarva azon ösztön befolyása alatt ír, hogy saját édes éneje alakjának szögletességeit kidomborítsa, saját jellemének foltjait lecsiszolja, hibáit elsimítsa, vétkeit elfedezze, vagy mások nyakába kerítse; általában, hogy másokat minél kisebbeknek tüntessen fel, miszerint maga minél nagyobbabnak láttassék. Én részemről nem akarok ezen lélektani gyarlóság martalékává szegődni. A nagy embereknek meglehet az ily gyarlóságot is bocsátani. De én sokkal nagyobbabnak láttam nemzetemet mintsem hogy hajlamot érezhetnék a nagy embert negéyezni. Ha tettem valamit a mi maradandó becsessel bír, megmarad, ha még annyi kéz rángat is rajta.

(Sayous francia tanár s író), ki nem régiben irodalmi tanulmányok végett Pesten időzött, Bordeauxból egy magyar nyelven irt levelet küldött Gyulaihoz, melyben emleti, hogy Petőfi több költeményét lefordította, valamint Gyulaitól „Az akácok alatt“ cziműt s igéri, hogy mihelyt jobb idők lesznek, Magyarország történetét fogja megírni. Szomorun mondja, hogy nehezen láthatja egyhamar Magyarországot, mert a háboru elpusztította vagyona legnagyobb részét, s tanári jövedelme is kisebb lesz ezentul. Főlemlíti még, hogy Magyarországból hazautaztában Genfben felolvasásokat tartott az osztrák-magyar birodalomról, s ezek közt kettőt kizárólag magyar dolgokról: a franczia sebesültek javára. Nemzete szerencsétlenségéről szólva, többi közt így ír: „Világ kezdete óta nem látszott soha egy nemzet is ily bátorságot mutatni, mint a miénk, csak ti magyarok 1849-ben.“

(A német seregek) sebesülteinek roppant tömegére mutat, hogy a porosz kormány kérdést tett Bécsben a felől, hogy vajjon mennyi sebesültet lehetne az osztrák-magyar fürdőkben elhelyezni. Ennek folytán a belügyéség már intézkedett, hogy a magyar fürdőkör kimutatást kaphasson.

(A „Nők lapja“) febr. 1-se jétől fog megindulni hetenkint b. Egloffstein Amália szerkesztése és Illésy Györgyné közreműködése mellett. Az előfizetési felhívás már megjelent, mely azt mondja, hogy e lap a női munkaképesség kifejtésére és a női munkajog gyakorlati életbeléptetésére törekszik. Az előfizetési díj február-juniusra 2 fnt. 50 kr., mely összeg Heckenast kiadóhivatalába küldendő Pestre.

(Furcsa lap) indult meg Bécsben „Konfidencia“ czim alatt. Tartalmát az osztrák-magyar birodalom azon lakóinak névsora képezi, kik adósok és nem akarnak fizetni. Ezek neveit mindannyiszor közli, a mig csak nem elégtük ki a hitelezőket. A „Konfidencia“ csak „kézirat“ gyanánt van kiadva, azaz kávéházakban és nyilvános helyeken nem lehet tartani. Az első számban azt olvassuk, hogy 300,000 fntnyi összeget képviselők névlajstroma volt ktjelentve, de az illetők értelsülvén a „Konfidencia“ konfidens irányáról, 80,000 fntot siettek törleszteni.

Bécsi börze január 19-én.		Brassói pénzáruk j. 19-én.	
Pénznekem.		Pénznekem.	
Arany	5. 85 1/2	Arany	5. 90
Napoleon'd'or	9. 95 1/2	Napoleon'd'or	9. 94
Ezüst	121. 90	Magyar 20 franc	9. 94
Magyar földt. herm.	85. 40	Ezüst huszas	— 42
Erdélyi „	78. 70	Tallér	2. 50
Banati „	77. —	Török lira	11. 40

Idegenek névsora. *)

Koronavendéglő.

17. Herman Motu Datk. 18. Zarug Márton kereskedő Gy. Alfalu. Wákár Gergely, kereskedő Gy. Csomafalva. Ugron Tamás, kereskedő Kovászna.

*) Brassó jelentékenyebb szállodáiból szívesen közöljük ezen névsort, ha hétfőn és csütörtökön délelőttünként be-
Szerk.

Felélős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Kenyeres Adolf.

Műszerraktár.

Alóírt ajánlja a t. cz. közönségnek nagyszerű saját gyártmányu műszerraktárát, a melyben mindenemű ács-, asztalos-, kádár- és kerekesegek szükséges műszerek a legnagyobb daraboktól a legkisebbéig a legkittünőbb minőségben és legnagyobb választékban jutányos áron kaphatók.

Megrendelésre készíti a jelenleg annyira kedvelt télen nyáron használható tartós és szép

(25) ablakredőket 1-0

(Jalousien), a melyek felhuzva, leeresztve és kitémasztva minden szobának díszére szolgálnak és nyáron a szobát kitünő hivesen tartják, csinoságra, könnyűségre, tartósságra és olcsóságra pedig, minden eddig ismert ablakredőket felülmúlnak.

Nagyszerű koporsó- és halotti ruha-raktárában saját gyárában készített koporsók minden nagyságban, az egyszerűtől a legdíszesebb kiállításig, valamint a legelső kül- és belföldi gyárokból készült halotti öltözetek és más halotti díszitmények a legnagyobb választékban és igen jutányos áron kaphatók.

Járosi János.

Lakása és raktára Nagyutczában, 519. sz. a. van.

Báli jelentés.

Foly hó 28-án tartandja a magyar kaszinó a No 1 dísztermében

TÁNCZESTÉLYÉT,

mi a nagyérdemű közönség figyelmébe ajánlatik.

Belépti díj 1 ft 50 kr.

Jegyeket kaphatni: M. és L. László, Temesvári és fia, Verzár és Lázár, Tutsek és Temesvári kereskedésekben, ugyszinte Szele István szijgyártónál a (11) Nagy-utczában. 4-4

Pontosság, jutányosság és a készitmények kitünősége tekintetében több rendbeli bizonyítványra hivatkozhatom. Tisztelettel

(3) 3-0

Sindel Keresztély.

Roppant olcsó halotti társaság!

A „HAZA” magyar életbiztosítóbánk,

mely 2,000,000 forint alaptőkével bir, mindennemű életbiztosítási osztályzatai mellett még egy **temetkezési biztosítási osztályt** is állított fel, s arról is gondoskodott, hogy a legszegényebb sorsuak is minden megerőlködés nélkül filléreiket megtakarítván, végnapjuk után nemcsak eltemetésük költségeiről gondoskodhassanak, hanem egyuttal hátramaradtjaiknak is némi segítséget nyújthassanak; ezen temetkezési költségek két osztályra oszlanak

az I-ső osztály 80 forintot,
a II-dik „ 120 forintot biztosít.

A korévhez megszabott díjak egyszerre évenként, vagy fél, vagy negyedévenként fizettethetnek. Felvétetnek 20-tól egész 60 éves koruk.

Brassóban és a vidéken már több száz tagja van.

Mindenféle élet és temetkezési biztosítási ajánlatokat nagyon olcsó díjszámítással elvállal, valamint minden felvilágosítást szíves készséggel nyújt

Mátyás Károly,

mint a „Haza” biztosítóbánk egyedüli ügynöke Brassóban és vidékén.

(26) 1-0

Lakakása: Brassó, Lópiacz 45-dik szám.

PAP FERENCZ nádszék- és butorgyártó.

Figyelmébe ajánlja a t. cz. közönségnek jó és oltsó nádszék, fotele, kanape, pione és több fábólvaló szobabutorait.

Megrendeléseket elfogad, és a távolabb vidékre is gyorsan kiszeközöl. Kívánatra mintakártyákat bérmentesen küld.

Ugyanott egy tanuló felvétetik.

Gyára és raktára vagy Brassóban a nagypiatzon 326 szám alatt a Remenyik-féle házban a rendőrség (22) mellett. 3-0

(21) Dr. Miller 2-0

moha-növény nedve.

Több orvosi tekintélyek és magányok bizonyítványai által mint elismert hatású szer a légeső és tüdő hurutos taghártya bántalmaiban. Nehéz szinte mellrepszó köhögéseknél, több évekig tartott rekedtségnél, gőresős köhögésnél és a gyermekeknek előforduló számarhurutnál, kitüntetésben részesült.

Ezen szer még kezdő tüdővész ellen is a legkittünőbb sikerrel használtatott.

Egy eredeti tégely ára használati utasítással együtt 50 kr. o. é.

Található: Brassóban gyógyszerész Jekelius Ferdinándnál, Duschoiu J. kereskedésében, Kugler Ede Ó-Brassói gyógyszerészében és J. Miller halpiaczi kereskedésében. Csikszeredán Leicht F., Déés Kremer J., Fogaras Megay J., Gyergyó-Szt.-Miklós Fröhlich E., N.-Szebenben Sill M., Hosszafaluban Jekelius A., Kézdi-Vásárhelyt Lukás F., Kolozsvárt Dr. Hinz Gy. és Binder H., Nagy Enyeden Horváth F., S.-Szi-Györgyön Benkő és Csutak, Földvárt Folbert F. gyógyszerészeikben.

Szokatlan nagy választék és jutányosság.

Alóírt ajánlja a t. cz. közönség figyelmébe dúsan felszerelt fűszer, anyag és csemege kereskedését, különösképpen pedig: kitünő minőségű fekete és veres ikrát, Groyi, Emmenthali, Eidami, Parmesan, Chester, Romader, Quargli, Strachino, Káskéval és Fromage de Brie File sajt és túronemeket, angolna, muszka és francia Sardina, Sardella, Lapardon, Stockfisch, Anchovis, Bricken neun Augen, tengeri, Duna, göngyölt és vadász Hering, füstölt és marinírozott ke-

sege, füstölt viza és Pisztrang, Pickling, Thün, tengeri pók, anstriga, marinírozot, rák és több más hal és csiga nemeket, külömböző francia és angol mártásokat, legkittünőbb minőségű francia befőtt gyümölcsöket, compotokat, francia és honi mustárt. cándírozott gyümölcsöket; szelencékben és üvegecskében kapni. Petits Poits, Mixed Pickles és más csemegéket, valódi angol Théa-Bisquits, mindennemű Chocoládékat, Hálvát, Rácháttot, és minden másnemű csukorkákat, Bonbonsokat fonszámra vagy izletes szelencékben, csomagokban stb. Valódi és utánzott francia pezsgőt, Malaga, Madeira, Pontac, Medve, Burgundi, Xeres, Cherry, Muscatlíncl, Liebfrauenmilch, Rudolfsheimi, Johannisbergi, Marcobrunni, Bocksbeutel-Stelnwein, Schwarzhofbergi, Vöslani, Risslingi, Odobesti, ürmös, Matarella, Egri, Somlai, Sexardi, Tokayi, Villányi, Szilvási, Rusti, Neszmélyi, Budai, Karloviczi, Cziprusi és más finom borokat, Porter, Steinbrucher, Bock, Märzen és más jeles sereket, olasz és honi szálámit, mortadellát és füstölt nyelveket, sonkát, olasz gesztenyét, törökmagyarót, pálmaszilvát, fűgét, malozsát és más déli gyümölcsöket, kitünő minőségű muszka és chinai Théát, Araek és valódi jamaika fehér és barna rumokat, továbbá valódi Cognac, Chartreuse, Kapuciner, Benedictiner, Boonekamp, valódi és utánzott francia és más Liqueureket legkittünőbb kávékat és csukort.

Kereskedése a Brassói nagypiatzon

(6) „a Török Császárhoz.” 5-0

Demeter Eremias

Sz. 9328-1870. polg. (23) 2-0

Hirdetmény.

Alóírt kiküldött biztos által közhírré tétetik, miszerint ügyvéd Mayer József úr által képviselt brassói Vojku Dumitrunak Nicolai Russu ellen 29 ft. 46 kr. és 40 ft. o. é. tőke és járulékaikért végrehajtásos ügyében, a brassói városi és vidéki tanácsnak, mint törvényszéknek, az 1870. év october hava 29-én 9328. szám alatt kelt válasszában az utóbbinak a bolonyai Gacsmaiorban 104. telekkönyvi sz. a. fekvő lakházának árverezése megengedtetett.

A fennevezett fekvőségnek árverezése az 1871. év február hó 13-án és márczius 13-án a következő feltételek alatt fog elővétetni:

1. Az árverezendő telek a törvényszéki becslés utján meghatározott 420 o. é. ft. becsárban fog kiáltatni.
2. Az árverezni szándékozók kötelesek lesznek az árverezendő birtok becsára után járandó 10% bánatpénzt előre a kiküldött biztos kezéhez letenni.
3. A megvásárolt birtok árának két versen, még pedig felének a leverés napjától számítandó 14, az azután következő 14 napok alatt pedig a másik felének is, a p. p.-r. 450. §-a következei mellett, a törvényszékhez, a mennyiben a betáblázott terheknek átvétele nem történne meg, mulhatlanul ki kell fizetődni.
4. A vásárló a megvásárlás napjától kezdve a megvásárolt telek birtokába és használatába lép, ő hordez minden avval kapcsolatos terheket, valamint esetleges károkat is.
5. A telekkönyvileg nevére való átírási engedélyt csakis az árverezési feltételek teljesítése után nyeri meg.

Egyszersmind felszólíttatnak mindazon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen törvényszék helyén, vagy ennek közelében lagnak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesök végett Brassóban megbizottat rendeljenek, és azok nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben, a hivatalból kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Ugy felhivatnak azok is, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni, vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíteni vélnek, igénykereseteiket a hirdetmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, a kiküldött biztosnál nyujtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Russu György,
törvényszéki kiküldött.

Miszerecsse fel!

Az alóírt kerestékű ház már több nagyszerű sorsjegy-társaságoktól állított fel, ez alkalommal kitünően ajánlja az újonnan szervezett s annyira kedvelt magyar sorsjegyeket részletezés mellett, a melynél is: négy huzárnál a nyeregmények 250,000, 200,000, 100,000, 25,000, 15,000, 5000, 500 stb. forintokat tesznek, s így lehetővé válik már az első részlet befizetése után jelentékeny összegeket nyerhemi.

Az első részlet befizetésével az illető azonnal igényt tarthat az általunk törvényszéki kihallott részvényekben foglalt 20 darab sorsjegy-nyereményének huszad részére.

A huszonkettedik részlet befizetésével a közös birtoklás megszűnik, s minden részvényes egy 100 fős magyar sorsjegyet kap, vagy pedig: az alkori birtok árát készpénzben. Minthát folyó év február 15-én a sorsjegyek húzódnak, tisztelettel felhívjuk azokat, a kik a jól összehallott sorsjegyjátszóknál részt akarnak venni az első részletet, 6 forintot, s egyszerre mint mindenkora 1 litot bélyegért, posta utalványban, azonnal beküldeni, hogy a részvény-ívet elég jókor megküldhessük.

(27) 1-6

VERZÁR TESTVÉREK.

Brassóban, Hlustronicea 562. sz.

A ki 5 részvényjegyet vesz, annak rá adunk egy eredeti Saelson-Meininger sorsjegyet.

Jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönségnek tisztelettel jelenteni, miszerint elvállalok mindennemű szakmába vágó munkálatokat, u. m. toronyórákat, gőzmalmokat, vízi malmokat, mozdonyokat, gőzgépeket; nemkülönb minden fajta szivattyukat. Mindezekben vállalkozom javításokra is.